

הם באים מן ההרים, מן השפלה, מן
המדבר / הם באים - שמות, פנים, עיניים
- ומתיצבים אל המסדר / הם באים בצעד
גברי, חזקים וטוֹפִים / הם יוצאים מתוך
המטוסים המרוסקים ומן הסנקים השרופים
/ הם קמים מאחורי הסלעים, מעבר לדיונות
ומתוך תעלות הקשר / גבורים פאריזות,
עזים כנמרים וקלים כנשר / והם עוברים
אחד אחד בין שתי שורות של מלאכים /
המאכילים אותם ~~פגיונות~~ ועונדים על
צווארם פרחים / ואני מביט בהם והם כולם
סמכים / אלה האחים שלי, אלה האחים //

*

והם פוגשים זה את זה, עיניים שחורות
וכחולות נחומות / והם מזכירים זה לזה
שמות וכלי נשק ומקומות / ומונחים זה לזה
ספלי קפה ותה / ומתפרצים פתאום יחד
בקריאות: סיפאק היל! / והם פוגשים בקהל
הרב רעים וידידים / והמפקדים טופחים על
עכם הטוראים וטוראים לוחצים יד
למפקדים / והם פורצים בשירה ומוחאים
כפיים / ומקטיבים להם בהתפעלות מל
יושבי השמים / והפגישה נמשכת יום ולילה
יום ולילה / פי חבורה שכזאת לא הייתה
ייד למעלה / ואז פתאום שומעים הם קולות
מוכרים בוכים / והם מביטים הביתה אל
אבא ואמא, אל הנשים הילדים והאחים /
ופניהם דוממות והם עומדים נבוכים / ואז
מיעהר מהם לוחט: קליחה, אבל היינו
מוכרחים / נצחנו בקרבות ומעת אנו נחים
/ אלה האחים שלי, אלה האחים //

*

ובכה הם עומדים והאור על פניהם /
ורק אלתים לבדו עובר ביניהם / וכשדמעות
פעניו הוא מנשק את פצעיהם / והוא אומר
בקול רופט למלאכים הלבנים: / אלה
הבנים שלי, אלה הבנים //